

İfade Özgürlüğü Bağlamında TERÖR ÖRGÜTÜNÜN PROPAGANDASI SUÇU

(Yüksek Lisans Tezi)

Uğur ÖZBEK

Cumhuriyet Savcısı

Adalet Yayınevi/Ankara

Av. Muharrem BALCI

TAKDİM

Değerli hukukçu dostum, Yüksek Lisans konusu olarak terör suçunun alt başlıklarından biri olan ‘Terör Örgütünün Propagandası Suçu’nu, ‘İfade Özgürlüğü Bağlamında’ ele almış. Doğrusu öğrendiğimde hem şaşırılmış, hem heyecanlanmışım. Kolay mı, ifade özgürlüğü ile terör suçunun propagandası konularını bir arada incelemek ve görüş belirtmek? İfade özgürlüğü, ideolojik kabullerin yön verdiği bir alan olarak netameli; terör suçu ve üstelik terörün propaganda yolu ile etkinleştirilmesi, siyasi polemiklerin içinde cirit atabileceği iki ayrı mayınlı alan. Hukukun bilimselliğinin tartışıldığı dünyamızda doktrini ve uygulamayı bir arada değerlendirmek, polemik dünyasının etkisinde kalmadan inceleme konusu yapmak, konunun uzmanlarının yanı sıra genç hukukçu arkadaşımız Sayın Uğur Özbek’e de nasip oldu.

Bilindiği gibi, bilim ‘Ya değilse?’, hukuk da ‘Ya doğruysa?’ diye sorarak başlar. Her ikisinde de maddi gerçeğe ulaşma çabası vardır. Maddi gerçeğe ulaşma çabası bilimde çoğu zaman rölativizme/göreceliliğe yol verirken, hukukta ise kesinliğe mahkûmdur. Terör konusu da diğer tanımlanmış suçlar gibi değerlendirildiğinde, varılacak sonuç görecelilikten çıkıyor gibidir. Gibidir diyoruz, zira bir yargı kararına izafiyet yüklemek, yargıda zaaf oluşturur. İşte bu nedendir ki, terör gibi, henüz ortak, genel geçer bir tanımı yapılmamış suç belirlenmesi üzerinde çalışanları kaygan/kaypak bir zemin beklemektedir. Bu kaypak/kaygan zemin, istemesek de yargı kararlarını görece hale getiriyor. Hukukçularımızın başarısı da böylesi bir zeminde tartışmaya açık olmayan çalışmalar ve kararlar üretebilmek oluyor. Bu zeminin oluşmasının temel nedenleri siyasidir ve takdir edilir ki kamu görevlisi araştırmacıların bu zeminde söyleyebilecekleri sınırlıdır. Sayın Özbek’in çalışmasında bu çıkmazı aşma çabası gördüğümünden, bir Takdim yazısı talebini anlamlı ve onur verici bulduğumu ifade etmeliyim.

Kısaca değinmem gerekirse, terörün bir şiddet çağrısı ve olgusu olduğu herkesçe malumdur. Şiddet ve terör ilişkisinin çok yakın tarihine baktığımızda ABD’nin 11 Eylül Saldırısını, ‘Batı yaşam tarzına saldırı’ olarak niteleyerek(Başkan Bush), 1960’lardan sonra oluşmuş insan

hakları söylem ve stratejisinden vazgeçip, ‘güvenlik stratejisi’ne dönmesiyle, terör olgusu yoğunluklu olarak dünyanın gündemine yeniden girmiştir.

Esasen güvenlik stratejisi modern devletin varoluş koşuluuydu. Bu noktada Weber’in modern devletin meşruiyeti için şiddet tekelini elinde bulundurması zorunluluğuna işaret etmek yeterli olacaktır. “... , güvenlik faaliyetleri, modern devletin çekirdeğini oluşturur ve liberal söylemin -devletin özgürlükçü olması, müdahaleci olmaması şeklinde ifade edilen- temelinin ne kadar kaygan ve aslında güvensiz bir zemin olduğunu gösterir.” (Weber, Sosyoloji Yazıları) Emperyal güç ABD, 1945 sonrası oluşturduğu ve Sovyet sınırlarında başlattığı güvenlik stratejisini 3. Dünya ülkelerinde Milli Güvenlik Stratejileri olarak kurgulamış, bu stratejiye uygun olarak bu ülkelerde Milli Güvenlik Kurulları oluşturulmuştur. 1960’larda dünyadaki genel havaya uyarlı insan hakları stratejisi, kısa bir bahar havasından sonra 11 Eylül 2001’de yeniden güvenlik stratejisine yerini bırakarak, terör kavram ve olgusu, tüm dünyanın gündeminde çakılı kalmıştır.

‘Davaya inanılmış olunması halinde sonuca ulaşılması için gizlenen yolların meşruiyetine de inanılması, binlerce sivilin canının yanmasının hoşgörü ile karşılanması gerektiğine beslenen inanç, duyarlı bir maliyet analizini ihmal etmez’(New Republic Editörü Kinsley). Böylesi bir analiz ve sonuçları karşısında, terörizme meşruiyet kazandırma anlamında değil, fakat olayın vahametini ve sonuçlarından önce nedenlerini tartışma anlamında entelektüel bir çaba bizi beklemektedir.

İşte Sayın Özbek’in bu çalışmasında, Terörle Mücadele Kanununun Genel Gereğesinde belirtilen ve terörün panzehiri anlamında yer verilen ‘ifade Özgürlüğü’ bahsinin, terörün propagandası suçunun efradını cami, ağyarına mani kapsamda incelenmiş olmasını, hukukun geleceği için bir ışık gibi gördüğümü teslim etmeliyim.

Bir yanda maliyet hanesine yazılan oluk oluk kan ve sefilliğin her türlü, öte yanda kazanç hanesine yazılacak, doğması beklenen demokratik(!) bir düzen. Güney Amerika ve Orta Doğu ülkelerinde, Orta ve Güney Asya’da ve tabii ki Bosna’da yapılan maliyet-kazanç analizinin bilançosuna bir göz attığımızda, maliyet hanesinde milyonlarca ceset, milyonlarca göçmen, açlıktan kırılan milyonlar, ırzına geçilmiş sayısız kadın ve işkence görmüş sayısız insan. Kazanç hanesinde ise liberal Batı kanaatine göre demokratik(!) olarak nitelendirilen bir politik düzen. Umarım ki gelecekte hukukçularımız savaş – terör ilişkisi üzerinde de çalışmalar yaparak, terörün aslında savaş stratejilerinin büyük korsanlarca küçük/büyük dünyalarda uyarlanması olduğunu bize gösterirler. İşte o zaman Terörle Mücadele Kanununun pek de dikkate alınmayan, fakat elinizdeki bu çalışmada referans alınan Genel Gereğesindeki terörün panzehiri olan ifade özgürlüğünün, suç tanımlamaları ve ceza tayinlerinde, maddi gerçeğe yaklaştırmada, yol gösterici, temel referans olucu rolünü bize hatırlatmış olacaklar.

Yargının unsurlarından biri ve kutsalı olan Savunmanın da bu çalışmalarda kamu görevlisi hukukçularla birlikte çalışmalar yaparak, temel hak ve özgürlüklerin koşulsuz, amasız,

ancaksız kullanıldığı günlere bizleri hazırlaması halinde maddi gerçeğe ulaşılacağı inancımı, bir kere daha bu çalışma ile tazelenmiş bulunuyorum.

Elimizdeki bu çalışma, bu temennilerimizin gerçekleşmesinde bir uç göstermesi olarak okunabilir. Değerli Hukukçumuz Sayın Uğur Özbek'ten, bu yönde çalışmalar beklediğimizi, üretken bir hayat dileğimizle birlikte yineliyorum.

Teşekkür için sadece bu nedenler bile kâfidir.

Okuyucuya ve yazarına sevgi, saygı ve selamlarımla...

Av. Muharrem BALCI

3 Eylül 2019